

عنوان مقاله:

بررسی نقش نمادها و نشانه ها در مسجد شیخ لطف الله

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شیوا فرهادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد خرمآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

نسیم رفیعی راد - دکتری معماری، مدرس گروه معماری، واحد خرمآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

خلاصه مقاله:

نشانه شناسی را میتوان به عنوان علم مطالعه نشانه ها تعریف کرد و آن را در شاخه های متعدد فعالیت های انسانی از جمله سینما، تئاتر، معماری، نقاشی، ظهور پیدا کرده است. زبان هنر اسلامی، زبان نمادین و رمزگونه است و این رموز و نمادها حاصل معنای درونی و ذاتی سیاست، تاریخ و مذهب بکار بست. پس از ظهور اسلام در سرزمین ایران مفاهیم معنوی در فرهنگ اسلامی در قالب عناصر نمادین این هنر بوده و تنها راه بررسی معنای هنر اسلامی شناسایی این نمادها است. از مراکز اصلی و با اهمیتی که نقش اساسی و بنیادی در انتقال مفاهیم دینی ایفا میکند بی شک مساجد و اماکن مذهبی را میتوان نام برد با توجه به این موضوع که هنر هنرمند مسلمان در مساجد به خصوص در تزئینات مساجد و اماکن مذهبی متجلی میشود میتوان استفاده و به کار بستن تزئینات را یکی از روشهای انتقال مفاهیم دینی به صورت رمزگونه و با ایهام به انسان معرفی کرد و مورد بررسی قرار داد. در پژوهش حاضر که به روش کیفی انجام شده و به شیوه تحلیلی-توصیفی تجزیه و تحلیل شده است نشان میدهد هرکدام از نمادهای بررسی شده، انسان را با خود به دنیایی میبرند که گویی از این دنیا جدا شده و به سوی عالمی حرکت میکند که شاید در ماورا ذهنش نقش بست.

کلمات کلیدی:

نماد، هنر اسلامی، مسجد، عناصر نمادین، نشانه شناسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192482>

